

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 66.971 van 25 juni 1997

A. 74.124/VI-13.808
A. 74.126/VI-13.809
A. 74.129/VI-13.811

In zake : **GAUDISSABOIS** Patricia,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel VANHOESTENBERGHE,
advocaat,
rue Tumelaire 23/7
6000 Charleroi,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van
Financiën.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 25 april 1997 ingestelde
vordering, waarbij Patricia GAUDISSABOIS de schorsing
vordert van de beslissing die de directeur-generaal van
de Administratie der directe belastingen op 18 februari
1997 genomen heeft, om haar in het belang van de dienst,
met ingang van diezelfde datum aan te stellen bij de
controle a3 te Luik 5;

Gezien het gelijktijdig ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de
nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de op dezelfde dag ingestelde vordering, waarbij dezelfde verzoekster de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 27 maart 1997, ondertekend door de heer HENDRICKX, auditeur-generaal, in naam van de directeur-generaal van de Administratie der directe belastingen, om haar in het belang van de dienst, tijdelijk aan te stellen bij de controle van Lens, met ingang van 1 april 1997;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de beslissing die de directeur-generaal van de Administratie der directe belastingen op 19 maart 1997 heeft genomen, om Antonio DI PIERDOMENICO, hoofdcontroleur, te muteren van de standplaats Courcelles naar de standplaats Charleroi-Sociétés 4;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partij;

Gezien de verslagen van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 10 juni 1997, waarbij wordt bepaald dat de zaken voorkomen op de terechtzitting van 23 juni 1997;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen en van de beschikkingen tot vaststelling van de rechtsdag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. VANHOESTENBERGHE, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mevr. F. ROLAND, adjunct-controleur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vorderingen tot schorsing :

Verzoekster is hoofdcontroleur bij de Administratie der directe belastingen.

In 1995, toen zij in Binche gestationeerd was, heeft zij een cumulatieaanvraag ingediend omdat haar echtgenoot een bijberoep als zelfstandig tussenhandelaar uitoefende, nl. dat van verzekeringsadviseur. De aanvraag is op 15 maart 1995 aan de directeur-generaal overgezonden, samen met een gunstig advies van de heer ROUER, gewestelijk directeur a.i., die daaraan echter voorwaarden verbond m.b.t de aanstelling van verzoekster.

Laatstgenoemde wordt met ingang van 1 september 1995 op haar verzoek als hoofdcontroleur naar Charleroi-Sociétés 4 overgeplaatst. Op 26 december 1994 had een vereniging van belastingplichtigen verzoekster anoniem aangeklaagd bij het Hoog Comité van Toezicht wegens ambtsmisbruik. Na die brief volgde er een tweede op 25 februari 1995.

Op 29 juni 1995 heeft inspecteur MATHIEU verzoekster een verzoek om uitleg ter verantwoording van die feiten gestuurd, waarop zij op 7 juli 1995 heeft geantwoord. De eerste auditeur HENDRICKX heeft de directeur-generaal van deze feiten op de hoogte gebracht en voorgesteld verzoekster bij wijze van ordemaatregel over te hevelen naar Luik 5, met welk voorstel de directeur-generaal op 13 juni 1996 heeft ingestemd. Deze beslissing is geformaliseerd in een besluit van de directeur-generaal van 20 juni 1996, waarbij verzoekster bij wijze van ordemaatregel met ingang van 1 juli 1996 aangesteld wordt bij Luik 5. Met toepassing van een richtlijn van de secretaris-generaal van het ministerie van Financiën van 9 maart 1995, waarbij de bij wijze van ordemaatregel overgeplaatste ambtenaar de mogelijkheid wordt geboden te vragen om gehoord te worden door het college van dienstcheefs over het nadeel dat deze overheveling hem berokkent, voordat de secretaris-generaal definitief beslist, is verzoekster gehoord op 24 september 1996. Op 6 december 1996, heeft de secretaris-generaal beslist om de overplaatsing naar Luik 5 niet te handhaven.

Op 23 december 1996 zijn verscheidene betrekkingen van hoofdcontroleur opengesteld met het oog op een overplaatsing of een bevordering, waaronder een betrekking bij de controle van Charleroi-Sociétés 4, waarnaar verzoekster gesolliciteerd heeft.

Op 6 januari 1997 is de cumulatie toegestaan die zij op 6 februari 1995 had aangevraagd, op voorwaarde dat het ambtsgebied waar zij haar administratieve standplaats zou hebben, niet samenvalt met of grenst aan het werkgebied van haar echtgenoot.

Op 18 februari 1997 neemt de directeur-generaal twee beslissingen : enerzijds maakt hij een einde aan de ordemaatregel waarbij verzoekster aangesteld wordt bij Luik 5; anderzijds beslist hij haar aan te stellen bij de controle van Luik 5, aangezien de dienst van Charleroi-Sociétés 4 niet beantwoordde aan de voorwaarden vastgesteld bij de cumulatiemachtiging van 6 januari 1997. Dit is de beslissing die bestreden wordt bij het eerste beroep (74.124/VI-13.808).

Op 20 februari 1997 is verzoekster ervan in kennis gesteld dat voorgesteld was om de betrekking van hoofdcontroleur bij Charleroi-Sociétés 4 bij wege van mutatie aan Antonio DI PIERDOMENICO toe te kennen. Op 28 februari 1997 heeft verzoekster tegen dat voorstel bezwaar aangetekend, waarbij zij onder meer aanvoerde dat die betrekking de hare was en niet vacant was geworden. Op 11 maart 1997 is zij gehoord door het college van dienstchefs, dat haar bezwaar heeft verworpen, aangezien het oordeelde dat de betrekking vacant was geworden doordat zij bij de beslissing van 18 februari 1997 bij Luik 5 was aangesteld. Op 10 maart 1997 heeft verzoekster zich tot de directeur-generaal gewend om haar aanstelling bij Luik 5 aan te vechten, waarbij zij onder meer aanvoerde dat haar echtgenoot zijn bijberoep als zelfstandige had stopgezet en volledig uitkeringsgerechtigde werkloze was, zodat de cumulatiemachtiging van 6 januari 1997 vervallen was en het daaropvolgende aanstellingsbesluit geen grond meer had.

Na een onderhoud tussen de directeur-generaal, de raadsman van verzoekster en een vakbondsafgevaardigde, is op 27 maart 1997 besloten om verzoekster in het belang van de dienst met ingang van 1 april 1997, tijdelijk aan te stellen bij de controle van Lens. Dit is de beslissing die bij het tweede beroep wordt bestreden (74.126/VI-13.809).

Verzoekster zet wat dat betreft uiteen dat de controle van Lens in de praktijk niet meer bestaat en dat het personeel dat daar is aangesteld naar Aat moet gaan, wat niet door de verwerende partij wordt betwist.

Op 19 maart 1997 wordt Antonio DI PIERDOMENICO met ingang van 1 april 1997 gemuteerd naar de betrekking van Charleroi-Sociétés 4. Dit is de beslissing die bij het derde beroep wordt bestreden (74.129/VI-13.811);

Overwegende dat de drie beroepen verknocht zijn en dat zij dienen te worden samengevoegd;

Overwegende dat de beslissing die bij het eerste beroep wordt bestreden geen gevolg meer heeft aangezien verzoekster bij de controle in Lens is aangesteld; dat zij haar niet meer het nadeel kan berokkenen dat is aangevoerd in de vordering tot schorsing; dat niet is voldaan aan één van de voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de handeling die bij de eerste vordering bestreden wordt, kan bevelen; dat de eerste vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen;

Overwegende dat verzoekster in de tweede vordering tot schorsing aanvoert dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling haar een

moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, dat zij als volgt uiteenzet :

" Verzoekster heeft te kampen met ernstige gezondheidsproblemen, maar had geen bijzondere moeilijkheden bij de uitoefening van haar ambt in Charleroi-Société 4.

Zij had ervoor gekozen, aangezien dat zowel met haar kwalificaties als met haar persoonlijke voorkeur overeenstemde, om haar ambt uit te oefenen bij de controle op de vennootschappen. Daarom heeft zij gevraagd om naar Charleroi-Société 4 te gemuteerd.

Charleroi was gemakkelijk bereikbaar met de gewone vervoermiddelen en bood verzoekster de waarborg dat haar gezondheidsproblemen voorbij zouden zijn.

Uit sociaal oogpunt bood deze aanstelling haar de mogelijkheid om zonder problemen voor haar twee kinderen te zorgen, om hen 's morgens aan school af te zetten en hen 's avonds op redelijke uren af te halen.

Voor de echtgenoot van verzoekster was het, door zijn baan bij Forges de Clabecq en zijn bijbetrekking, immers moeilijk om voor de kinderen te zorgen.

(...).

Dat verzoekster nadien bij Lens is aangesteld, is voor haar niet noodzakelijk beter. Er is materieel gezien immers geen betrekking die ter plaatse moet worden uitgeoefend. Verzoekster is verplicht zich naar Aat te verplaatsen.

Het traject van Saint-Vaast naar Aat duurt langer dan een uur, kan alleen met de auto worden afgelegd en gaat noodgedwongen via kleine kronkelwegen die bijzonder vermoeiend en lastig zijn; de stress die daardoor kan worden veroorzaakt, is bijzonder slecht voor verzoeksters gezondheid.

Bovendien, wat het morele aspect betreft, gaat het in deze betrekking om de controle op de personenbelasting, terwijl verzoekster gespecialiseerd is in de controle op de vennootschappen.

Zij voelt deze aanstelling aan als een zware sanctie die bijzonder onrechtvaardig en vernederend is.

Verzoekster wordt immers in moreel en professioneel opzicht gestraft, terwijl zij zich niets

te verwijten heeft met betrekking tot het werk dat zij verrichtte in Charleroi-Société 4; die functie zal zij normaal gezien niet meer kunnen uitoefenen aangezien haar betrekking aan een collega is toegewezen, en zij deze niet meer zal terugkrijgen.

Ten slotte is verzoekster "tijdelijk" in haar nieuw ambt aangesteld.

Deze bijzonder vage term brengt verzoekster in een zeer onzekere situatie. Door dit gebrek aan standvastigheid worden haar gezondheidsproblemen, die te wijten zijn aan de onzekerheid van haar huidig privé- en gezinsleven, onmiskenbaar erger.

Verzoekster wijst erop dat haar echtgenoot onlangs zijn werk kwijt is bij de Forges de Clabecq en voert aan dat zij daardoor nog meer zorgen heeft die haar gezondheid aantasten.

Verzoekster voert aan dat het morele en psychologische nadeel dat voortvloeit uit de handelingen die tegen haar zijn gesteld en de gevolgen hiervan voor haar gezondheid, niet goedge maakt kunnen worden door arresten die pas over twee jaar worden uitgesproken. Integendeel, deze gezondheidstoestand kan in de loop van de tijd alleen maar achteruitgaan.

Het nadeel dat verzoekster ondervindt is dus ernstig en onherstelbaar. Alleen een schorsing van de gevolgen van de handeling kan dit ernstige nadeel voorkomen";

Overwegende dat het feit dat er niet tegemoetgekomen wordt aan verzoeksters voorkeur voor de controle op de vennootschappen in de plaats van de controle op de personenbelasting, dat haar de persoonlijke gerieflijkheden die ze aanvoert, ontzegd worden en dat zij verplicht is om telkens veertig km te rijden, weliswaar des te nadeliger kan zijn omdat zij een zwakke gezondheid heeft; dat dit echter niet beschouwd kan worden als een ernstig nadeel in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing kan bevelen van de tenuitvoerlegging van de handeling die bij de tweede vordering bestreden

wordt; dat de tweede vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen;

Overwegende dat, aangezien er geen grond is om de tenuitvoerlegging van de beslissing, waarbij verzoekster te Lens wordt aangesteld, te schorsen, de derde bestreden handeling verzoekster geen enkel nadeel berokkent; dat deze handeling in voorkomend geval na afloop van de procedure kan worden nietigverklaard; dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden die vereist zijn bij artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, opdat de Raad van State de schorsing kan bevelen van de tenuitvoerlegging van de handeling die bij de derde vordering wordt bestreden; dat de derde vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nrs. A.74.124/VI-13.808, A.74.126/VI-13.809 en A. 74.129/VI-13.811 worden samengevoegd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing worden afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing op vijftwintig juni 1900
zevenennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.